

4.1 Laag van de beleving • Landgoederen en buitenplaatsen

Eenheid

Overzicht landgoederen en buitenplaatsen (indicatief)

Kenmerken

Op landschappelijk of strategisch interessante plekken (bij voorbeeld op een oeverwal langs de rivier) liggen buitenplaatsen en landgoederen. De landgoederen en buitenplaatsen vertellen een herkenbaar verhaal over hun plek in het landschappelijk patroon en in de tijd waarin ze zijn gebouwd. Veel landgoederen en buitenplaatsen zijn nu open gesteld voor publiek, waardoor ze een belangrijke recreatieve rol vervullen. Overijsselse landgoederen onderscheiden zich van landgoederen elders in Nederland door het grote aandeel particulier eigendom en bewoning.

Structuur: samenhangende compositie van bebouwing, parkbossen, tuinen, zichten en routes: het landgoed vormt een ruimtelijke, functionele en economische eenheid.

Karakter: 'persoonlijk' landschap.

Foto links: landgoed de Haere aan een oude rivierkolk van de IJssel

Foto rechts: nieuw landgoed De Natuurderij in Diepenveen (VPxDG – foto Raymond Rutting)

Ontwikkelingen

- Onderhoudskosten en beheerslasten van landgoederen zijn door particuliere eigenaren soms niet meer op te brengen. Verdichting met woonfuncties komt dan op de agenda, de balans tussen de kwaliteit van het landgoed en verdichting luistert nauw.
- In het beheer prevaleert natuur soms boven cultuur, mede door subsidies en wetgeving. Hierdoor staat het culturele erfgoed dat door de combinatie van opstallen en landschap wordt gevormd, onder druk.
- Op willekeurige plekken in het landschap ontstaan nieuwe 'landgoederen' op boerenerven.
- Landbouw vraagt om efficiënt gebruik. Dit gaat soms ten koste van de kwaliteit en cultuurhistorische waarden.

Voorbeeld: Huis, tuinen en landgoed-landschap opnieuw met elkaar in samenhang gebracht, luidt voor het vervallen landgoed een nieuwe bloeiperiode in. Uit: De Kranenkamp, landgoed van de stilte, Stichting IJssellandschap, 2008

Ambitie

De ambitie is het in stand houden en herstel van bestaande landgoederen. De groene raamwerken, de parkbossen, de tuinen, open ruimtes met solitaire bomen worden daarbij als deel van het culturele erfgoed beschouwd. Ze bieden ruimte voor nieuwe functionele toevoegingen, zoals recreatieve functies, publieke voorzieningen, eventueel woningen, als deze de kwaliteit versterken. Bij dit alles mag een natuurgericht beheer niet ten koste gaan van monumentaliteit en het behoud van het erfgoed.

De ambitie is de kwaliteiten van gebieden waar veel landgoederen bij elkaar zitten te versterken en verder uit te bouwen. Dit vooral door op eigentijdse wijze voort te bouwen op de kwaliteiten en landgoed-tradities en landgoederen te verbinden door een samenhangende lanen-, wegen- en padenstructuur.

Sturing

- Richting
 - Behoud en herstel van het monumentale en historische karakter van bebouwing, tuinen, parken en het landschap.
 - Intensivering van bebouwing kan door middel van de Kwaliteitsimpuls Groene Omgeving (zie Omgevingsverordening Overijssel 20xx).